

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Bc. L. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Doležalem
sídlem nám. Republiky 679/5, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Statutární město Ostrava, Úřad městského obvodu Moravská
Ostrava a Přívoz**
sídlem náměstí Dr. E. Beneše 555/6, 729 29 Ostrava

za účasti: 1) Ing. J. S.
zastoupený advokátem JUDr. Filipem Jirouskem
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava

Shodu s prvopisem potvrzuje

- 2) BEST OSTRAVA s.r.o.
sídlem Nádražní 3223/138d, 702 00 Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Filipem Jirouskem
sídlem Preslova 361/9, 702 00 Ostrava
- 3) Česká telekomunikační infrastruktura a.s.
sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha
- 4) KM Global, s.r.o.
sídlem Nádražní 3221/138b, 702 00 Ostrava

**o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7.5.2019 č.j. MoaP/033774/19/OSŘP1/Hr
ve věci územního souhlasu**

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou, původně vedenou jako nezákonný zásah správního orgánu, brojil žalobce proti územnímu souhlasu ze dne 7.5.2019 č.j. MoaP/033774/19/OSŘP1/Hr, jímž žalovaný k oznámení Ing. J. S. souhlasil s umístěním stavby „Areálová přeložka vodovodní a kanalizační přípojky na pozemcích parc. č. X, X, X a X v katastrálním území Moravská Ostrava“.
2. Žalobce namítl, že jako vlastník pozemků parc. č. X a X v k.ú. Moravská Ostrava nedal souhlas se stavebním záměrem ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ačkoli podle něj by stavba musela být umístěna ve vzdálenosti méně než 2 metry od hranice jeho pozemku parc. č. X. K tomuto tvrzení navrhl jako důkaz dvě fotografie se znázorněním hranic pozemků a současného vedení kanalizace. Žalobcovo vlastnické právo by bylo přímo dotčeno, neboť výkopové práce by bylo nutno provádět na jediné příjezdové cestě (pozemku parc. č. X) k jeho nemovitostem, napojením nové kanalizační přípojky by se mohla změnit funkčnost stávající kanalizace (na níž je napojena žalobcova nemovitost), stavební práce by byly hlučné (žalobce ve své nemovitosti provozuje wellness centrum). V případě územního řízení by podle žalobce bylo možno koordinovat stavební práce s provozní dobou wellness

centra. Žalovaný tedy podle žalobce neměl vydat územní souhlas, ale mělo být vedeno územní řízení, v němž by byl žalobce účastníkem. Po úpravě žaloby na výzvu soudu v souvislosti s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17.9.2019 č.j. 1 As 436/2017-43 žalobce dále namítl, že nová kanalizační přípojka má být podle územního souhlasu napojena na pozemku parc. č. X, avšak podle žalobce se na tomto pozemku žádná kanalizace nenachází.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že umísťovaná stavba je ve vzdálenosti větší než 2 metry od společných hranic pozemků, jak vyplývá z projektové dokumentace, a žalobcovo tvrzení vychází pouze z fabulací. Stavba je přeložkou části stávající kanalizace, nedojde ke změně její funkčnosti ani jiných parametrů. Podle projektové dokumentace nebude stavba jakkoli zasahovat do pozemku parc. č. X. Pokud jde o namítanou hlučnost, jedná se o práce prováděné standardně v řádu několika málo dní. K napojení kanalizace na pozemku parc. č. X žalovaný uvedl, že za správnost projektové dokumentace odpovídá projektant, a pokud by se prokázalo, že stavbu nelze z důvodu věcné nesprávnosti realizovat, šlo by o nemožnost využít územního souhlasu, nikoli o jeho nezákonnost. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Žalobce v replice uvedl, že žalovaný neměl spoléhat pouze na předloženou dokumentaci stavby, bylo jeho povinností přezkoumat, zda je splněno napojení na síť technické infrastruktury. Žalovaný musí v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ověřit skutečný stav věci.
5. Žalovaný k tomu uvedl, že zjišťoval stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vlastníci dotčených pozemků udělili souhlas, který musí být vždy vyznačen na situačním výkresu.
6. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) ve společném vyjádření poukázaly na to, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 6.12.2019 zastavil přezkumné řízení předmětného územního souhlasu, a to mj. proto, že místo napojení přeložky kanalizace je v projektové dokumentaci zakresleno dostatečně určitě a nevyvolává pochybnosti.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodoval v souladu s § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.
8. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalovaný vydal souhlas s přeložkou vodovodní a kanalizační přípojky, vedené po pozemcích uvedených shora v bodě 1. tohoto rozsudku, měl k dispozici projektovou dokumentaci včetně podrobného výkresu situace se zakreslením nově vedených přípojek, a také souhlasy vlastníků pozemků, po nichž má přeložka vést (parc. č. X, X, X, když zbývající pozemek je ve vlastnictví oznamovatele stavby). Se stavbou souhlasil i vlastník pozemku parc. č. X jakožto vlastník sousedícího pozemku. Výkres obsahuje i vzdálenosti jednotlivých částí přeložky od hranic s žalobcovými pozemky parc. č. X a X – jsou to vždy více než 2 metry.
9. Podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona, oznámení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů

uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.

10. Žalobce tvrdil, že vzdálenost od společné hranice pozemků by musela být menší, a to s ohledem na to, kde je umístěno vedení v současnosti. Toto hypotetické tvrzení dokládal dvěma fotografiemi s vyznačením stávajících vedení. Soud však neprováděl důkaz navrženými fotografiemi, neboť z nich především nelze vůbec ověřit, kde se nacházejí hranice jednotlivých pozemků, a již proto nemají potřebnou vypovídací hodnotu. Žalovaný v souladu s předloženou dokumentací vycházel z toho, že žalobcův souhlas není pro danou věc potřeba, když záměr je umístěn ve vzdálenosti od společných hranic pozemků větší než 2 m. Soud spolu s žalovaným považuje za rozhodující projektovou dokumentaci, která uvádí zcela přesné údaje a byla odsouhlasena autorizovanou inženýrkou pro pozemní stavby, a také vlastníky dotčených pozemků. Soud tak sdílí závěr žalovaného, že v daném případě nebylo potřeba vyžadovat žalobcův souhlas podle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona.
11. Podle § 96 odst. 5 věty druhé stavebního zákona, dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat.
12. Z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že územní souhlas se týká přeložky stávajících vedení, nikoli dalšího, nového vedení. Soud proto nesdílí žalobcovu hypotetickou úvahu, že by mohlo dojít ke změně funkčních parametrů kanalizace – jde pouze o jinou trasu téhož vedení. Také na případné dotčení hlukem poukazoval žalobce pouze obecně – k tomu soud uvádí, že všechny stavební práce doprovází určitá míra hlučnosti, bez ohledu na to, zda podléhají územnímu souhlasu či územnímu řízení. Jak vyplývá z projektové dokumentace, práce nejsou rozsáhlé ani objemem (cca 50 m délky vedení), ani časem (doba výstavby 14 dní). Případnou koordinaci prací s provozem svého wellness centra může žalobce řešit přímo dohodou se stavebníkem. Žalobcovu tvrzení, že pro realizaci kanalizační přípojky je nutno provést výkopové práce na pozemku parc. č. X, ze správního spisu nevyplývá, tento pozemek je uváděn jako pozemek sousedící se stavbou. Soud tedy neshledal důvodnou námitku přímého dotčení žalobcových práv touto stavbou.
13. Pro úplnost soud uvádí k námitce vznesené po úpravě žaloby, že žalovaný postupoval v souladu s § 3 správního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soudu dále není zřejmé, jak by se žalobcovu námitka (že nebude možno napojit kanalizaci na pozemku parc. č. X) mohla dotknout jeho veřejných subjektivních práv. Pokud namítá, že stavbu nebude možno realizovat podle vydaného územního souhlasu, jde o záležitost, která by měla vliv na stavebníka, nikoli na žalobce. Proto se soud dále nezabýval zkoumáním, zda na zmíněném pozemku kanalizace je či není.
14. Žádnou z námitek soud neshledal důvodnou, proto žalobu zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

16. Výrok o náhradě nákladů osob zúčastněných je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud jim neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 9. dubna 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu